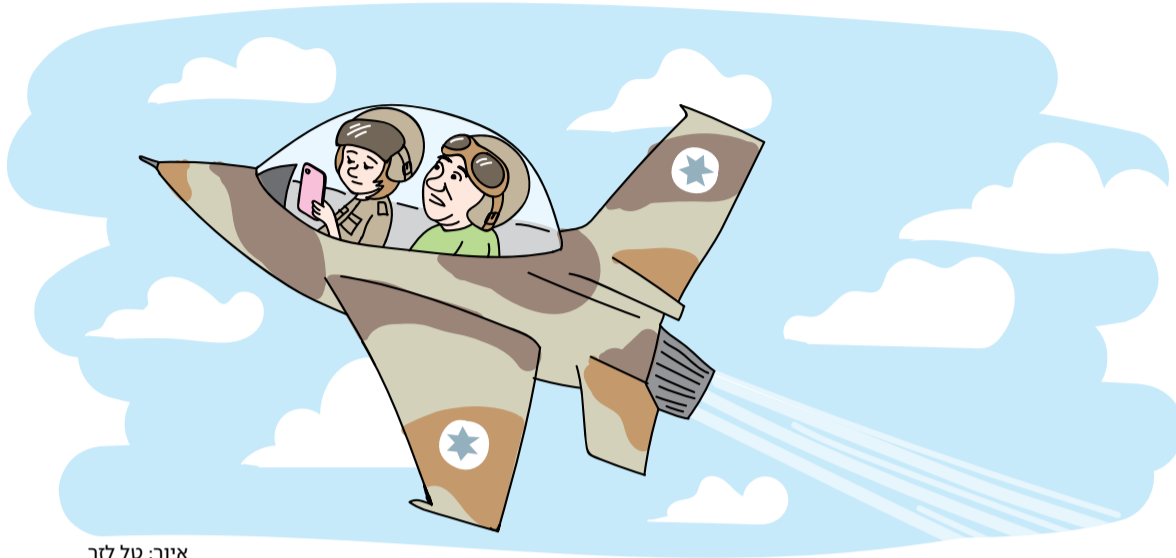

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

מחיאות כנפיים

נתקו אותה מהסלולרי לשעתיים ותנו לה לנווט לראש העין. כך תהפכו את בתכם לטייסת בכמה צעדים פשוטים

בלי אינסטגרם משולה לחמש שנים בשבי הווייטנאמי. עדיין לא פיצחתי את החלק של שמירת סודות תחת עינויים – בעיקר שכרגע היא לא מסוגלת לשמור סוד, גם אם אף אחד לא מעוניין לשמוע אותו, כולל מסירת הסודות המשפחתיים, בדגש על כל התנהגות שלילית שלי בתחומי הבית – לכל מי שהיא רק פוגשת. ואני בהחלט חושש שאם היא חלילה תיפול בשבי הסורי, בתוך דקה היא תסגיר לאויב את המידע על כך שאני מסתובב בסלון בתחתונים סגולים.

פחד לא פחות גדול שלי הוא מכך שכטייסת, בתי תאמץ את הדיבור הצבאי, עם הקול העמוק שמאפיין קצינים, קול שנהיה נמוך ככל שהדרגה שלך גבוהה יותר. חוץ מזה, ישנו לה את השם ל-א', פניה יהפכו מפוקסלים והיא תדבר אלי בקיצורים בנוסח "הפלנו אתמול טל"ח על השקפ"ד של הקמב"ץ", ואני אהנה בראש כאילו הבנתי משהו. אבל הטוב עולה על הרע. אחרי השחרור אשכנע אותה להפוך לטייסת אורחית והמשפחה תיהנה מטיסות במחיר מופחת לשלל יעדים ברחבי העולם, והיא תוכל להביא ארצה קניות מאמזון בלי שנצטרך להמתין למשלוח.

בלילה חלמתי שבתי הטייסת גרה בבסיס בררום הארץ ומפקדת על טייסת מסוקי תקיפה וחילוץ. היא מגיעה לטייסת בבוקר בסרבל שלה ובמשקפי הרייבן-טייטות, מק בלת תררוך, עוברת על כמה תצ"אות, עושה פן ומתכוננת לעוד אימון בוקר בערבה. לפתע מתקבלת בקשר קריאה לחילוץ בנחל שהוצף באזור מצדה. קבוצת מטיילים מהצפון נתקעה בוואדי ללא יכולת לזוז, בלי שמיכות, ציוד ומים. אזעקה נשמעת בבסיס, ובתי מעמיסה בקור רוח את הציוד ומעלה איתה למסוק את החבר'ה של 669 – 6 בנים ו-9 בנות. היא מטיסה את המסוק מעל הוואדי, יורדת נמוך נמוך ומזהה את קבוצת המטיילים שכוללת נשים, ילדים וגם כמה גברים. היא משלשלת למטה סולם חבלים, ושתי לוחמות מהיחידה יורדות לחלץ את הקבוצה. כולם מועי-לים למסוק, כולל ראש הקבוצה, שמחובק על ידי קצינה מהיחידה ומתגלה כרב אליהו מצפת. הבת שלי קורצת לו ואומרת: "כבוד הרב, בנות כמונו לא רצית בצבא? לא נורא. אתה מוזמן לשבת בעזרת גברים, ואני מבטיחה לא לשיר במהלך הטיסה הביתה".

התעוררתי שטוף זיעה ומבוועת מהמחשבה שהפן נהרס לה מהרוח. ●

yairn@israelhayom.co.il

מאפשרת להפוך את היוצרות, ובהחלט ייתכן שבחלק מהמטוסים האישה היא שתאחו בהגה, בעוד הגבר יישב לידה כנווט ויקטר על המסלול שבו היא בחרה.

התמונות של ט' גרמו לי לשקוע בהרהורים בדבר עתידה של בתי השלישית. אותי חיל האוויר לא זימן למב"דקים לקורס טיס, והכי קרוב שהייתי למטוס בשירות הצבאי היה בתפקיד של סוחב שקי דואר פעם בחודש לבסיס רפידים ואפסונם בתא המטען של מטוס. אולי בתי הקטנה תפצה על כך ותהפוך לטייסת הראשונה במשפחה?

התחלתי לדמיין איך הקטנה, שהיא לא פחות חכמה, מוכשרת, יפה ומוצלחת מאחותיה, מקבלת זימון למבחני טיס, מתגייסת והופכת לטייסת קרב מן המניין. כדי לגרום לחלום להתגשם, בניתי לילדה תוכנית חומש מדוקדקת שתביא אותה למברקי הטיס כשהיא שילוב של אביהו בן-נון וטום קרוז ב"אהבה בשחקים".

בשלב ראשון אני מתכוון לרכוש לה קונסולת משחקים ולנטרל את כל המשחקים שאינם סימולטורים לטיס. סה של מסוקים ומטוסי קרב. כדי לשפר את יכולות הניווט של גיבורת ישראל העתידית, בנסיעות המשפחתיות התחלתי לנטרל את הווייז, כדי שמט"ל ת הניווט תיפול עליה. כרגע התוצאות לא ממש מעוררות, המבט שלה מכוון פחות לדרך ויותר לאפל מיוזיק בנייד שלה (שם היא דווקא מפגינה התמ"צאות מרשימה), ובמקום לחי

ברים בראש העין כמעט הגענו לקלקיליה, אבל אני לא מאבד תקווה. כדי לשפר את יכולות ההתמצאות, החלטתי להימנע מלאסוף אותה במכונית אחרי חוג בלט. צפיתי בה מהצד בתקווה שהיא תיווה הליכה רגלית עם ניווט עצמאי הביתה, אבל במקום זה היא ניווטה את עצמה לבית הקפה הסמוך, הומינה שוקו ושלחה לי הודעות מאימות בווטסאפ. אמנם הידע שלי על קורס טיס ניוון בעיקר משמועות, שרובן אקטואליות ללפני 30 שנה, אבל אני יודע שחלק חשוב בו מוקדש לכתיבת יכולות ההישרדות בשבי. כדי לתרגל את הילדה לשרוד בכלא האויב, החלטתי לנעול אותה פעם בשבוע בחדר לשעתיים, ללא מזון, משקאות וטלפון נייד. לכם זה אולי נשמע קל, אבל מבחינתה שעה

הסערה האחרונה בעניין שירות בנות בצה"ל והקי-ריאה של איזה רב לפטר את הרמטכ"ל כי הוא לא מספיק פרימיטיבי לטעמו, התקבלו אצל בנותיי בשלווה גדולה. הן הביעו הרבה יותר עניין בסדרות החדשות של נטפליקס, ורעותיו של הרב של צפת נשמעות להן רלוונטיות כמו תוכנית דת בערוץ 1.

הבכורה שירתה בחיל האוויר האמצעית במגלן והשלישית, שעדיין פוקדת את ספסלי בית הספר, תתגייס אם בתוך חמש שנים לא יפרוץ שלום או שחייזרים בצורת קרמבו ישמידו את כדור הארץ.

השירות הצבאי של הבוגרות עבר בהצלחה, הן לא היו טייסות אבל תרמו את חלקן. ואף שהן יפות ולפעמים גם נחמדות, לא ידוע לי על כך שבמהלך השירות הן גרמו לאיזשהו בחור שומר מצוות ששירת איתן להתבלבל נורא או לעשות דברים שיכעיסו את בצלאל סמוטריץ'.

אני סבור שבשם השוויון לא רק שצריך לתת לנשים למלא תפקידים של גברים בצבא, צריך לשקול גם לשבץ גברים לתפקידים המזוהים עם נשים. מה רע בחייל שמשרת כמור

רה חיילת, מש"ק ת"ש או פקיד פלוגת? חייל עם יכולות שירה בפלסטו ויכול לשמש זמרת בלה-קה צבאית, וכך יוכלו חיילים חר"דים ליהנות מהופעת הלהקה בלי חשש מגירויים מיותרים ולהחליף את "קול באישה ערווה" ב"קול באישה – דוד ד'אור".

כשקראתי בעיתונים וראיתי את תמונותיה המטושטשות של מפקדת הטייסת החדשה ט' עם

ילדיה, נמלאתי גאווה וחשבת כמה מקסימה העובדה שיש לנו בנות טייסות שמסוגלות לעשות כל דבר. נכון, יהיה מי שיתנה אם חיל האוויר חשב על כל פרט ודאג שבי-מטוס של הטייסות שהן גם אימהות ימצא מושב בוסטר, ואם בתא הטייס יש מספיק מקום גם לסל קניות. אבל זה סתם כי אנחנו גברים חובבי דעות קדומות ובריחות עם זקן של אדם קדמון.

הרי גברים אהבו תמיד לזלזל ביכולות הנהיגה של נשים ולזרוק לכיוונן את המשפט "מי נתן לך רישיון?" נשים, לעומת זאת, נוהגות להמעיט ביכולות הניווט של הגברים ולרטון בכל הזדמנות "למה נסעת מכאן? בגללך נתקענו בפקק". המציאות החדשה בחיל האוויר

ישנו לה את השם ל-א'; פניה יהפכו מפוקסלים והיא תדבר אלי בקיצורים בנוסח "הפלנו אתמול טל"ח על השקפ"ד של הקמב"ץ", ואני אהנה בראש כאילו הבנתי משהו